

३।५४। इति यत् ।) देहभवे । यथा, राज-
तर्ङ्गिण्याम् । ३।६।

“भोगाय देशभिक्षुणा वलभास्यान्तप्रभा ॥”
देहाः, जि, (ददातीति । दा + “मादाभ्यामि-
युच् ।” उणां ३।१६। इति ड्युच् ।) दाता ।
दुहमः । इति हेमचन्द्रः ॥ रजकः । इति
मंक्षिप्रसारे उणादित्तिः ॥

देहः, पुं स्त्री, (देहि प्रतिदिनम् । दिह् ठहौ +
अच् ।) शरीरम् । इत्यमरः । २।६। ७१।
व्यायमते पृथिव्या देहं योनिजम् अयोनिजम् ।
योनिजं जरायुजमण्डजम् । अयोनिजं खेदजो-
हिदादिकम् । नारकिणां शरीरमप्ययोनिजम् ।
जलीयं देहमयोनिजं वरुणलोकं प्रसिद्धम् ।
तैजसं देहमयोनिजं सूर्यलोकं प्रसिद्धम् । वायो-
देहमयोनिजं तदेव पिशाचादीनाम् । इति
विद्वान्सुक्तावली ॥ * ॥

अथ नरकभोगदेहविवरणम् । तत्र यमं प्रति
सावित्रीप्रश्नः ।

“खदेहे भस्माद्भूते यान्ति लोकान्तरं नराः ।
केन देहेन वा भोगं भुङ्क्ते च शुभाशुभम् ॥
सुचिरं क्लेशभोगेन कथं देहो विनश्यति ।
देहो वा किंविधो ब्रह्मन् । तस्मै व्याख्यातुमर्हसि ॥”
यमस्योत्तरम् ।

“शृणु देहविवरणं कथयामि यथागमम् ।
पृथिवी वायुराकाशस्तेजस्तोयमिति स्फुटम् ॥
देहिनां देहजीवजं सद्यः सृष्टिविधौ परम् ।
पृथिव्यादिपञ्चभूतेर्यो देहो निर्मितो भवेत् ॥
स कृत्रिमो नश्वरश्च भस्माच्च भवेदिह ॥
ठह्वाङ्गुष्ठप्रमाणश्च यो जीवपुरुषः कृतः ।
विभक्तैः स्रज्जदेहन्तं तद्रूपं भोगहेतवे ॥
स देहो न भवेद्भस्म क्वलनग्नौ यमालये ।
जले न नद्यो देहो वा प्रहारे सुचिरे कृते ॥
न शस्ते च न चास्ते च न तीक्ष्णकण्टके तथा ।
तप्तद्रवे तप्तलौहे तप्तपावाञ्च एव च ॥
प्रतप्तप्रतिमाश्चोषेऽप्यलूङ्घ्यतनेऽपि च ।
न च दग्धो न भस्मश्च भुङ्क्तं सन्नापमेव च ॥
कथितं देहदृष्टान्तकारणञ्च यथागमम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

इन्द्रदेहस्य प्रमाणं यथा,—

“यस्मै गुह्यतमं देहं सर्वज्ञं तत्त्वदर्शिनः ।
प्रविष्टा मम सायुष्यं लभन्ते योगिनोऽथयम् ॥”

इति कूर्मपुराणम् ॥

हकोषः, पुं, (देहस्य कोष इव आवरकत्वात् ।)

यजः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ पाखा इति भाषा ॥

देहचयः, पुं, (देहस्य चयो हानिर्यस्मात् ।)

रोगः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

देहदः, पुं, (देहं ददाति यद्वा दायति क्षतादेः

प्रोध्यतीति । दा दाने देप प्रोध्येन वा +

“आतोऽनुपसर्गं कः ।” ३।२।३। इति कः ।)

पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (देहदातरि, जि ।)

देहदुर्गन्धता, स्त्री, (देहस्य दुर्गन्धता) शरीर-
दोर्गन्धम् । तन्नाशकौषधं यथा,—

“अर्जुनस्य च पुष्पाणि जम्बुपत्रयुतानि च ।
सलोधाणि च तक्षपो देहदुर्गन्धतां हरेत् ॥”

इति गारुडे १६४ अध्यायः ॥

देहधारकं, स्त्री स्त्री, (देहं धारयतीति । धारि +

“खुल्लचौ ।” १।३। १३३। इति खुल् ।)

अस्थि । इति हेमचन्द्रः । ३।२६० ॥

देहधिः, पुं, (देहो धीयते अस्मिन्निति । देह +

धा + आधारे किः ।) पक्षः । इति शब्द-

चन्द्रिका ॥ पाखा इति भाषा ॥

देहधृक्, [ज्] पुं, (देहे धर्त्तति सञ्चरतीति ।

धृज् + क्तिप् ।) बाहुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

(यथा, सुश्रुते । २।११।

“वायुर्यो वक्तुसञ्चारी स प्राणो नाम देहधृक् ॥”)

देहभृत्, पुं, (देहं विभर्त्तति । देह + भृ +

क्तिप् तुगागमश्च ।) जीवः । इति हेमचन्द्रः ।

६।२॥ (यथा, रघौ । ८।५१।

“ धिगिमां देहभृतामसारताम् ॥”)

देहयात्रा, स्त्री, (देहस्य यात्रा लोकान्तरगम-

नम् ।) यमपुरीगमनम् । मरणम् । (देहाय

देहरचनाय या यात्रा उद्यमादिः ।) भोजनम् ।

इति मेदिनी । रे, २६८ । (यथा, भागवते ।

४।२३।२०।

“अतीव भर्तुर्ब्रतधर्मेनिष्ठया

शुश्रूषया चारुदेहयात्रया ।

नाविन्दतांति परिकर्षितापि सा

प्रेयस्करस्यार्शनमाननिर्हृतिः ॥”)

देहजा, स्त्री, (देहं जाति देहस्य पुष्टिं ददातीति ।

देह + जा + कः टाप् । सेवनेन प्रथमं पुष्टि-

वर्णादिप्रदानादस्यास्तथात्वम् ।) मद्यम् । इति

शब्दचन्द्रिका ॥

देहलिः, पुं, (दिह + भावे घञ् । देहो लेपस्तं

जाति गृह्णातीति । देह + ला + बाहुलकात्

किः ।) देहली । इति शब्दरत्नावली ॥

देहली, स्त्री, (देहं लेपं जातीति । देह + ला +

“आतोऽनुपसर्गं कः ।” ३।२।३। इति कः ।

गौरादिलात् ङीष् ।) गृहावयवहारी । इत्य-

मरः । २।२।१३। द्वारपिच्छिका । द्वाराय-

स्थानम् । इति कैचित् ॥ हातिना इति ख्याता

इति कैचित् ॥ अथ उडुम्बरम् । तत्प्रज्ञाया

अधोदारुपाषाणो वा । इति खामी ॥ इत्य-

मरटीकायां भरतः ॥ (यथा, मेघदूते । ८७।

“श्रेयान् मासान् गमनदिवसस्थापितस्यावधैर्वा

विन्यस्त्यन्ती भुवि गमनया देहलीमुक्तपुष्पैः ॥”)

देहसारः, पुं, (देहस्य सारः ।) मज्जा । इति

राजनिर्घण्टः ॥

देहात्मवादी, [न्] जि, (देहमेवात्मानं पर-

ब्रह्म वदतीति । वद् + णिनिः ।) चार्वाकः ।

तस्येदं मतम् । शरीरमेवात्मा प्रवृत्तियुक्तात्

स्वप्नं परित्यज्यापि स्वस्य निर्गमदर्शनात् स्थूलो-

रहं कृशोऽहमित्यनुभवाच्च । अथ प्रमाणम् ।

देहमात्रं चैतन्यविशिष्टमात्मेति प्राकृताः ।

इति शारीरिकसूत्रभाष्यम् ॥

अपि च ।

“आत्मासि देहाद्वातिरिक्तभूर्ति-

भोक्ता स लोकान्तरितः फलानाम् ।

आश्रयमाकाशतरोः प्रसूनात्

प्रथीयसः खादुफलप्रसूतौ ॥”

इति प्रबोधचन्द्रोदयः ॥

देहिका, स्त्री, (देहीति । दिह् ठहौ + खुल् ।

टापि अत इत्यम् ।) कीटविशेषः । तत्-

पन्थायः । वटिः २ उपादिकः ३ । इति

त्रिकाश्वशेषः ॥ उपजिहिका ४ उतुपादिका ५

उद्देहिका ६ दिवी ७ । इति हारावली ॥

देही, [न्] (देहोऽख्यस्येति । देह + इनिः ।)

शरीरी । प्राणी । अस्य गुणा यथा,—

“बुद्ध्यादिषट्कं संस्थादिपञ्चकं भावना तथा ।

धर्माधर्मा गुणा यते आत्मनः स्मृचतुर्दश ॥”

अयं इन्द्रियाद्यष्टिताता पुण्यपापाश्रयः । ज्ञान-

सुखादियोगतो मानसप्रत्यक्षविषयः । पर-

देहादौ प्रवृत्त्यादिनानुमेयः । अहमित्याकार-

प्रत्ययाश्रयः । मनोमात्रस्य गोचरः । विषः

परममहत्त्ववान् । इति भाषापरिच्छेदः ॥

तथा च । श्रीभगवद्गीतायाम् ।

“देहो निवमवधोऽयं देहे सर्वस्य भारत ॥

तस्मात् युद्धाय युज्यस्व नैनं पापमवाप्स्यसि ॥”

अपि च ।

“देहिनोऽस्मिन् यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।

तथा देहान्तरप्राप्तिर्धौरेक्यं न मुह्यति ॥”

दे, प प्रोधने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-परं-

सकं-अग्निट् ।) पित्राहासं ज्ञाभावे यगादौ

दायते इत्यादि । प्रोध्यनमिह सुहृदीकरणम् ।

दायति ताक्षमन्त्रेण लोकः । अवपूर्वः सुहृदौ

भावे (अथ अकस्मिकः ।) शिन्दते श्रितते जीवि

स्युः सुहृत्लेखदायति । इति भरुमेलः । इति

दुर्गादासः ।

दैतेयः, पुं, (दितेरपत्यं पुमान् । इति + “स्त्रीभ्यो

ट्क् ।” ४।१।१२०। इति ट्क् ।) दैत्यः ।

इत्यमरः । १।१।१२॥ (यथा, हरिपंथे ।

१८२।७६।

“जय बाणं महाबाहो ! दैतेयं देवपूजित ! ।

यदर्धमवतीर्णोऽसि तत् कर्मे सफलकुरु ॥”)

दैत्यः, पुं, दितेरपत्यं (“दित्यदित्यादित्यपत्यतर-

पदास्यः ।” ४।१।८५। इति श्यः ।)

असुरः । इत्यमरः । १।१।१२९॥ (यथा,

मनुः । १२।४८।

“तापसा यतयो विप्रा ये च वैमानिका गन्धर्वाः ।

नक्षत्राणि च दैत्याश्च प्रथमा सात्त्विकौ गतिः ॥”)

इतिसम्बन्धिनि, जि ॥

दैत्यगुरुः, पुं, (दैत्यानां गुरुः ।) गुरुः । इत्यमरः ।

१।१।२५। (यथा, दृष्टवत्संहितायाम् । १०।४३।

“आचार्यमानास्यदभूतिवत्त-

प्रभुचयान् दैत्यगुरुस्तृतीयै ॥”)

दैत्यदेवः, पुं, (दैत्यानां देवः ।) वरुणः । इति

त्रिकाश्वशेषः ॥ बाहुः । इति हेमचन्द्रः । १०।७३।